02/01/2022

Πρωτοχρονιά στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό ναό Αγίου Βασιλείου Κέρκυρας λειτούργησε το πρωί της Πρωτοχρονιάς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος.

Μιλώντας προς τους πιστούς ο κ. Νεκτάριος ζήτησε από όλους να έχουν ήθος αγάπης, δικαιοσύνης ειρήνης, πίστης στον Θεό, ώστε ο νέος χρόνος να αποτελέσει την αρχή για την νίκη ενάντια στον φόβο και την απόγνωση που ο κόσμος ζει εξαιτίας της ασθένειας. Τα πάντα έχουν να κάνουν με την χάρη του Θεού και εμείς οι χριστιανοί μπορούμε να δώσουμε την δική μας ελπίδα σε όλους.

Στην συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε στην Δοξολογία που τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Σπηλαιωτίσσης Κερκύρας, με την συμμετοχή των Αρχών του τόπου.

Το απόγευμα της παραμονής της εορτής Παρασκευή 31 Δεκεμβρίου 2021 ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον πανηγυρικό εσπερινό στον Ναό πάλι του Αγίου Βασιλείου Κέρκυρας, κατά την διάρκεια του οποίου εψάλη η ακολουθία κατά το ύφος της ντόπιας κερκυραϊκής μουσικής ψαλτικής παράδοσης από χορό με επικεφαλής τον π. Γεώργιο Μπογδάνο, εφημέριο του Μητροπολιτικού Ναού Υ. Θ. Σπηλαιωτίσσης Κέρκυρας.

Προσφωνώντας τους πιστούς ο κ. Νεκτάριος κάλεσε όλους να κάνουν τον απολογισμό τους για τον χρόνο που έφυγε και να προβληματιστούν για το ότι η πανδημία χρησιμοποιήθηκε για να οδηγήσει σε κλονισμό της πίστης, των παραδεδομένων του λαού μας, καθώς μόνο η Εκκλησία παραμένει στο στόχαστρο των λεγόμενων πνευματικών ταγών και διανοουμένων της κοινωνίας μας. Μήπως τελικά ο κόσμος μας παραμένει αγνώμων προς τον Θεό; Χρειάζεται λοιπόν ένας βαθύτερος προβληματισμός, τόσο από τους κληρικούς, όσο και από τους πιστούς. Ποιος έσφαλε και απομακρυνθήκαμε από τον Θεό; Μάλιστα, καθώς στο τέλος του χρόνου προσετέθησαν και ύβρεις κατά του Θεού και κατά της Παναγίας μας, από ανθρώπους που ζητούν να είναι επικεφαλής σε τομείς που η κοινωνία μας χρειάζεται. Ας μην παραμείνουμε λοιπόν χωρίς εστία πνευματική, αλλά ας επιστρέψουμε στον Θεό.

Το δεύτερο γεγονός που εορτάζουμε είναι η μνήμη του Αγίου Βασιλείου, ενός αφιερωμένου στον Θεό άνθρωπο, ο οποίος καθοδήγησε τους ανθρώπους στην αγάπη, την δικαιοσύνη, την ειρήνη, με κέντρο την λειτουργική ζωή. Ήταν ο Μέγας Βασίλειος της άσκησης, της ταπείνωσης, της θυσίας, ο εν μέσω ουρανού και γης λειτουργός και προσευχόμενος για τους ανθρώπους. Ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος, ο οποίος είχε την κοσμική παντογνωσία, η οποία όμως δεν ήταν ξηρά, αλλά απέπνεε την παρουσία του Θεού, την χάρη του Αγίου Πνεύματος, αφήνοντας ως παρακαταθήκη την αιωνιότητα. Σπούδασε την ιατρική, διότι πίστευε, όπως και η Εκκλησία σήμερα πιστεύει, ότι η επιστήμη είναι δώρο του Θεού. Ο Θεός ευλόγησε την επιστήμη και τους επιστήμονες και ζητά από αυτούς να αφήνουν τον εαυτό τους να φωτίζεται από την παρουσία του Θεού. Δεν πρέπει λοιπόν να αντιμετωπίζουμε τα πάντα με τον φόβο του θανάτου και του μηδενισμού, αλλά με την πίστη στον Θεό όπως οι Άγιοι. Και όπως ο Άγιος έδειξε αγάπη μέσα από την ζωή του, έστι κι εμείς. Ας μιμηθούμε το ότι υπήρξε πατέρας πνευματικός, αλλά και

στοργικός αδελφός που περιέθαλψε τόσους ανθρώπους. Ας μην αισθανόμαστε ανέστιοι και ας επιστρέψουμε στην αγάπη του Θεού, στον φαεινό αστέρα, στον ήλιο της δικαιοσύνης που συνεχίζει να διαλύει τα σκοτάδια της αμαρτίας και της φθοράς. Τον χρόνο της ζωής μας ας τον αξιοποιήσουμε σύμφωνα με την αγάπη του Θεού και των Αγίων της Εκκλησίας.

Για το έτος 2022 ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε προς κλήρο και λαό το κάτωθι μήνυμα: «Καθώς εἰσερχόμεθα στόν νέο ἐνιαυτό τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, σέ μία περίοδο στήν ὁποία δεσπόζει ἡ συζήτηση γιά τήν ὑγεία μας, ὅταν βλέπουμε τήν ἀδυναμία τοῦ πολιτισμοῦ μας νά δώσει λυτρωτικές λύσεις στήν ἀπειλή τοῦ θανάτου, ἀξίζει νά προβληματιστοῦμε γιά τό ποιός εἶναι ἀληθινά ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας, τόσο στόν χρόνο γενικά, ὅσο καί στούς καιρούς πού διανύουμε.

Ἕνας σύγχρονος ἅγιος, ὁ γέροντας Σωφρόνιος τοῦ Ἔσσεξ τῆς Ἀγγλίας, γράφει: «Ὁ κόσμος δέν γνωρίζει τίποτε μεγαλύτερο ἀπό τήν κλήση τοῦ χριστιανοῦ. Ἀλλά ὅσο ὑψηλότερος εἶναι ὁ σκοπός, τόσο δυσκολότερη εἶναι ἡ πραγμάτωσή του» (Ἁγίου Σωφρονίου, Περί Πνεύματος καί Ζωῆς, ἔκδοση Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Ἔσσεξ, σελ. 17). Πράγματι, ἡ κλήση νά εἴμαστε χριστιανοί, παιδιά δηλαδή τοῦ Θεοῦ πλασμένα κατ’ εἰκόνα καί ὁμοίωσή Του, εἶναι ὁ ὑψηλότερος σκοπός πού θά μπορούσαμε νά ἀποδεχτοῦμε. Καί κλήση σημαίνει πρόσκληση ἀπό τόν Θεό νά καταλάβουμε ὅτι τό νά εἴμαστε χριστιανοί εἶναι τό ὡραιότερο δῶρο πού θά μποροῦσε ὁ ἄνθρωπος νά λάβει. Διότι χριστιανός σημαίνει αὐτός πού πιστεύει στόν Θεό ὁ Ὁποῖος μᾶς ἀποκαλύφθηκε ὁ Ἴδιος, ἔγινε ἄνθρωπος γιά μᾶς, μᾶς φανέρωσε τίς ἐντολές Του μιλῶντας ὁ Ἴδιος μαζί μας, ἔπαθε γιά μᾶς, ἔζησε καί τήν δυσκολότερη στιγμή τῆς φύσεώς μας πού εἶναι ὁ θάνατος, ἀλλά ἀναστήθηκε καί μᾶς συνανιστᾶ ἀπό τόν πνευματικό θάνατο! Ὅποιος λοιπόν ἀποδέχεται αὐτή τήν κλήση, προχωρᾶ μέ ἐλπίδα καί δέν παρασύρεται ἀπό τό κοσμικό πνεῦμα πού βάζει τήν ἐπιβίωση πάνω ἀπό τήν ἀγάπη.

Γι’ αὐτό καί ἡ πραγμάτωση τῆς κλήσεως αὐτῆς ἔχει ὡς προϋπόθεση νά εἶναι ὁ Χριστός ἡ ὁδός μας! Μᾶς προτρέπει πάλι ὁ ἅγιος Σωφρόνιος: «Ὅταν ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἐγγίζει, αἰσθανόμαστε τήν αἰωνιότητα. Αὐτό δέν μπορεῖ νά γίνει κατανοητό μέ τήν λογική. Ὁ Θεός ἐνεργεῖ μέ τόν δικό Του τρόπο πού ξεφεύγει τήν λογική. Ἀρκεῖ νά τηροῦμε τίς ἐντολές Του, δηλαδή τήν ἀγάπη γιά ὁλόκληρο τόν κόσμο, χωρίς διάκριση ἀνάμεσα σέ ἐχθρούς καί φίλους». Καί προσθέτει: «Ὁ Χριστός προσέφερε τή θεία Του ζωή σ’ αὐτούς πού εἶναι πλασμένοι κατ’ εἰκόνα Του, ἀλλά ἔλαβε ὡς ἀπάντηση τό μίσος. Σήμερα, μετά ἀπό δύο χιλιάδες χρόνια Χριστιανισμοῦ, τί βλέπουμε; Ὁ σύγχρονος κόσμος χάνει ὅλο καί περισσότερο τόν Χριστό, τήν ζωή τήν αἰώνια. Τό βαθύ σκοτάδι τῶν ἁμαρτωλῶν παθῶν, τό μίσος, ἡ καταδυνάστευση, οἱ πόλεμοι ὅλων τῶν εἰδῶν διαμορφώνουν τήν ἐπίγεια

ὕπαρξή μας. Στήν προκειμένη κατάσταση ὁ Χριστός δίνει σ’ Αὐτούς πού ἀποφασίζουν νά Τόν ἀκολουθήσουν τήν ἐντολή: νά ἀγαπᾶτε ἀκόμη καί τούς ἐχθρούς σας. Γι’ αὐτό καί ὁ κόσμος φοβᾶται ἕναν τέτοιο Θεό» (Ἁγίου Σωφρονίου, σελ. 24 καί 30)

Ὁ κόσμος σήμερα ζεῖ μέσα στόν φόβο καί τήν ἀγωνία. Δέν εἶναι ὅμως μόνο ὁ κίνδυνος γιά τήν σωματική ὑγεία ἡ αἰτία. Εἶναι ὁ φόβος ἐξαιτίας τῆς ἀπουσίας τοῦ Θεοῦ ἀπό τίς καρδιές μας. Ἐπειδή ὁ κόσμος ζητᾶ νά ξοδεύουμε τόν χρόνο στά πάθη καί τίς ἐπιθυμίες τοῦ παρόντος αἰῶνος, μᾶς κάνει νά φοβόμαστε ὅτι δέν θά προλάβουμε νά εὐχαριστηθοῦμε ὅσα θέλουμε. Ἔτσι ἡ ἀσθένεια γίνεται κυρίαρχη στήν ζωή μας καί χάνουμε τόν ἀληθινό μας προσανατολισμό.

Ἡ νέα χρονιά λοιπόν ἄς εἶναι γιά μᾶς τούς χριστιανούς εὐκαιρία νά θυμόμαστε κάθε στιγμή τήν κλήση μας. Νά πυκνώνουμε τήν συμμετοχή μας στήν ἐκκλησιαστική ζωή. Νά ζοῦμε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ὡς ἀγάπη γιά Ἐκεῖνον καί γιά τόν πλησίον μας. Καί ἐπειδή «ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τόν φόβον» (Α’ Ἰωάν. 4, 18) ἄς ἐμπιστευθοῦμε τόν Χριστό πού μᾶς ἀγαπᾶ καί δέν θά μᾶς ἀφήσει!».